

Úloha bílkoviny v lidském těle a albuminurie

Rudolf Steiner

Ita Wegmanová

V bílkovině máme takovou substanci živého těla, která může být jeho tvořivými silami nejrozmanitějším způsobem přeměňována, takže to, co takto vzniká z přeformované bílkovinné substance, se objevuje ve formách orgánů a celého organismu. Aby bílkovina mohla být používána takovýmto způsobem, musí mít schopnost ztrácet každou formu, která vyplývá z přirozené podstaty jejích hmotných částic, a to právě v tom okamžiku, kdy je organismem vyzvána, aby sloužila právě v jím požadované formě.

Z toho vidíme, že síly vyplývající z přirozené povahy vodíku, kyslíku, dusíku a uhlíku a z jejich vzájemných vztahů, se v bílkovině rozpadají. V rozpadu bílkoviny přestávají působit neorganické látkové vazby a začínají působit organické tvořivé síly. Tyto tvořivé síly jsou vázány na éterické tělo. Bílkovina je stále připravena, aby byla buďto přijata do činnosti éterického těla, nebo aby z ní vypadla. Bílkovina, která je vyňata z organismu, jemuž náležela, má vždycky sklon stát se složenou substancí, která se podrobuje neorganickým silám vodíku, kyslíku, dusíku a uhlíku. Bílkovina, která zůstává součástí živého organismu, v sobě tento sklon potlačuje a podrobuje se tvořivým silám éterického těla.

Člověk přijímá bílkovinu s potravou. Tuto přijatou bílkovinu přeměňuje žaludeční pepsin až na peptony, které jsou nejdříve rozpustnými bílkovinnými substancemi. V této přeměně pokračuje pankreatický sekret. Bílkovina, kterou jsme přijali jako potravu, je nejprve cizorodou látkou lidského organismu. Ještě má v sobě dozvuky působnosti éterických procesů toho živého organismu, z něhož byla vzata. Tyto doznívající účinky musí být z bílkoviny zcela odstraněny. Bílkovina musí být přijata do éterického působení lidského organismu.

V průběhu lidského trávení tak nacházíme dva druhy bílkovinných substancí. Na počátku tohoto procesu je bílkovina pro lidský organismus něčím cizím. Na konci je něčím organismu vlastním. Uprostřed je stav, ve kterém se přijatá bílkovina dosud úplně nezbavila předchozí éterické působnosti, ale ještě docela nepřijala působnost

novou. Stala se téměř úplně neorganickou a je pak výhradně pod vlivem lidského fyzického těla. Fyzické tělo, jehož forma je výsledkem lidské organizace Já, nese v sobě neorganické síly, následkem toho umrtvuje všechno živé. Všechno, co přichází do oblasti organizace Já, umírá. Proto si organizace Já ve fyzickém těle včleňuje čistě neorganické substance. Tyto substance nepůsobí v lidském fyzickém organismu tak jako v neživé mimolidské přírodě, působí však právě neorganicky, tj. umrtvují. Tomuto umrtvujícímu účinku je bílkovina vystavena tam, kde se v trávicí oblasti uplatňuje trypsin, součást pankreatické šťávy.

Skutečnost, že v působnosti trypsinu jde o něco neorganického, můžeme zjistit také z toho, že tato substance trypsinu působí za pomoci alkálií. Až do setkání se slinivkovým trypsinem žije bílkovina z potravy způsobem, který je tělu cizí, ale je vlastní tomu organismu, z něhož byla vzata. Při setkání s trypsinem ztrácí bílkovina život. Musíme však říci, že tento neživý vztah trvá jaksí jen okamžik. V tomto okamžiku je bílkovina včleněna do fyzického těla ve smyslu organizace Já. Organizace Já musí pak mít dost síly, aby to, čím se bílkovina stala, převedla do oblasti lidského éterického těla. Bílkovina z potravy se tak stává utvářející látkou pro lidský organismus. Cizorodé éterické působení, které na ní dříve lpělo, vystupuje z člověka ven.

Má-li člověk zdravě strávit bílkovinu z potravy, musí vyměšování mít tak silnou organizaci Já, aby veškerá bílkovina potřebná pro lidský organismus mohla přejít do oblasti lidského éterického těla. Když se to nestane, dojde k nadměrné činnosti éterického těla. Éterické tělo pak nedostane pro svou činnost dost bílkoviny připravené organizací Já. Z toho vyplývá tento následek: Činnost, která je orientována na oživení bílkoviny, přijaté organizací Já, se zmocní této bílkoviny, která ještě obsahuje cizí éterické působnosti. Ve svém vlastním éterickém těle člověk dostává řadu vlivů, které do něj nepatří. Tyto vlivy musí být vyrovnávány nepravidelným způsobem. Dochází k chorobnému vyměšování*. Toto chorobné vyměšování známe jakožto albuminurii, kdy se vylučuje bílkovina, která měla být přijata do oblasti éterického těla. Je to bílkovina, která nemohla projít přechodným stadiem téměř úplné neživotnosti, protože organizace Já byla slabá.

Síly, které u člověka vyvolávají vyměšování, jsou vázány na oblast astrálního těla. Jestliže toto astrální tělo musí při albuminurii dělat něco, na co není orientované, upadá jeho činnost na těch místech lidského organismu, kde by se měla rozvíjet. Takovým místem je epitel ledvinných kanálků. Poškození ledvinných kanálků je příznakem toho, že činnost astrálního těla, pro ně určená, byla odvedena jinam. Z této souvislosti je patrné, kde musíme nasadit léčení albuminurie. Musíme posílit organizaci Já v pankreatu, která je příliš slabá.